

Posudek bakalářské práce

Jana Orságová, *Vybrané anglicismy v italštině*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2012, 50 stran včetně příloh a seznamu použité literatury.

Bakalářská práce Jany Orságové se zabývá anglicismy v italštině ve dvou pevně vymezených rovinách výzkumu. První rovina je tematická: je to oblast ekonomie. Druhá rovina je metodologická: autorka zde definuje časový úsek, v rámci kterého výskyt anglicismů sleduje. Tento časový úsek je navíc rozdělen do dvou identických diachronních vzorků. Cílem tohoto metodologického kroku je kvantitativně i kvalitativně porovnat nalezené anglicismy a doložit, anebo naopak vyvrátit běžně uváděnou tezi, podle níž se do italštiny „vlévají“ stále nové výpůjčky z angličtiny. V tomto ohledu je práce bezpochyby zdařilá, její zadání a cíle byly beze zbytku naplněny, třebaže k silnějším a bezpečnějším odhadu toho, zda a v jakém počtu anglicismy do „ekonomické“ italštiny přicházejí, bychom samozřejmě potřebovali vzorek daleko rozsáhlejší.

Práce má jednoduché a přehledné rozvržení do šesti základních kapitol. V první nám autorka prezentuje obligátní pojmy, jako je výpůjčka (adaptovaná / neadaptovaná), kalk (formální / sémantický) apod. Druhá a třetí kapitola se týkají již blíže určeného anglicismu, jeho definice a historie. Čtvrtá kapitola je úvodem k praktické – a nejdůležitější – části této práce, kterou pak v páté a šesté kapitole tvoří popis vybraného vzorku č. 1 (tj. výše zmíněný diachronní úsek listopad-prosinec 2010, jenž je tvořen ekonomickou rubrikou deníku *La Repubblica*) a vzorku č. 2 (listopad-prosinec 2011). Práci doplňují nejen povinné abstrakty (příčemž ten anglický by potřeboval jistou revizi) a resumé (a zde by naopak revizi zasloužilo italské *riassunto*), ale také přílohy, v nichž najdeme kompletní vzorek anglicismů z r. 2010 i 2011.

Jak už jsem naznačil výše, bakalářská práce Jany Orságové je v zásadě zdařilá, neboť naplnila cíle, které byly v úvodu jasně definovány. Rovněž z hlediska metodologie lze ocenit pečlivost, s jakou autorka vzorky pořídila a popsala, přestože – jak už jsem zmiňoval – bychom mohli poukázat na jejich minimální velikost (jež se pak projevuje ve frekvencích některých důležitých anglicismů).

Měl bych tedy jen pár ryze formálních (a částečně obsahových) připomínek. Na s. 15 se mi nezdá, že by důvodem „špatné“ výslovnosti anglicismů byla neschopnost nebo nezájem je vyslovovat dobře. Mám za to, že fonologická adaptace na cílový jazyk je přítomná vždycky, a dokonce bych řekl, že právě správná (buď uhlazená britská, anebo výrazná americká) výslovnost by působila komicky nejen v italštině, ale i v češtině. Na s. 18 a 24 se objevuje nesprávný člen u *staff* a *smart phone*. I když jde o anglicismy, každý Ital by automaticky použil – opět v souladu se svou fonologicko-morfologickou kompetencí – variantu *lo*.

Někde se mi ne zcela zamlouvá jazyk, jakým je práce psána. Např. na s. 22 v posledním odstavci nad grafem č. 4 je vsuvka „ve slovníku Sabatini-Coletti jsem ho nenalezla“ příliš těsně „vecpána“ do zbytku souvětí.

Nakonec jen jeden dotaz k překladu. Na s. 46 si nejsem jistý, zda angl. *racket* – v italštině *usura* – odpovídá v češtině „raketa“.

Přes výše uvedené výhrady považuji bakalářskou práci Jany Orságové za zdařilou a k obhajobě ji doporučuji s předběžným hodnocením jako **velmi dobrou**.

V Českých Budějovicích dne 16. srpna 2012

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce